

[Transcript] Crims / Aurora Mancebo: 19 anys desapareguda

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren en lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
L'any 2004, una jove de 24 anys surt a casa al vespre.
Quan la mare li pregunta on va, la filla respon amb un somriure
i diu que ja li explicarà.
No entenen cap més notícia fins que 12 dies després, en un bosc,
un home que passeja al gos troba la seva roba tirada a terra.
Al costat hi ha un exemplar de la vida.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
L'Aurora Mancebo va desaparèixer el 2004 a la ciutat de Tarragona.
Quan els pares la van veure marxar per la porta de casa a quarts de 10 de la nit,
es pensaven que se n'anava a fer un tom i que tornaria viat,
però ja no la van tornar a veure més.
Passaven les setmanes i els investigadors tenien clar que l'Aurora era morta,
però ja no sabien on buscar-la.
En aquesta història, la policia s'enfrontarà a tres dificultats,
les mentides, el silenci i el pas del temps.
Per cert, us sona el cas de la sevillana Marta del Castillo,
el cas de l'Aurora i té punts en comú.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Grims. Per què matem?
I made it, I made it.
I'm ready, my lord.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Grims, amb Carles Porta.
2004, Tarragona, 27 de febrer, divendres.
L'Aurora Mancebo és una noia de 24 anys
que viu amb els seus pares en una casa amb jardí als afores de la ciutat,
en un barri residencial que es diu Els Boscos,
a 7 quilòmetres del núcle urbà Tarragoni.
Són les 9 del vespre. És hivern i fa fred.
Els pares de l'Aurora acaben d'arribar a casa
de fer la compra al supermercat.
La mare endreça els productes a la cuina i el pare és el menjador.
Desopte senten com l'Aurora obre i tanque calaixos
i camine de pressa al pis de dalt on hi ha la seva habitació.
No s'ha mogut de casa en tot el dia
i ara sembla que fa tard a algun lloc.

Al cap de poca estona, la noia baixa a la sala d'estar
amb dues bosses carregades d'endròmines.
Les deixa al sofà i puja una altra vegada a la seva habitació.
De seguida em baixa una altra cop.
Els pares es fixen que a la mà hi porta un fullar
i que per la forma que fa, a dins hi amague algun objecte.
Els pares la noten estranya.
L'Aurora els avisa que se'n va a fer un tom
i, amb un somriure a la boca, diu a la mare que quan torni
ja li explicarà on ha anat.
A dos quarts de deu de la nit, la noia surt de casa
sense endur-se cap de les dues bosses amb objectes
que havia preparat.
Ni tan sols s'han portat la bossa de mà.
Només duia aquell fullar amb alguna cosa embolicada a dins.
Els pares es queden parats, però no volen pecar d'indiscrets.
Els últims anys de l'Aurora no han estat fàcils, li diuen ríols.
Un episodi traumàtic que va patir fa gairebé 8 anys li va canviar la vida.
El 1996, quan tenia 17 anys, va rebre una pallissa.
Un dia que voltava pel carrer, a Tarragona,
va topar-se amb el seu ex-nòvio,
que anava acompanyat de la nòvia que tenia en aquell moment.
Sense que l'Aurora hagués fet res,
la nòvia va començar a tunyanar-la mentre ells s'ho mirava
i no feia res per aturar els cops.
L'Aurora va acabar amb el nas trencat i moltes sequeles emocionals.
Els agressors van ser jutjats i condemnats.
Els anys posteriors a la pallissa,
l'Aurora els va passar tancada a casa i va deixar els estudis.
Tenia molta por de sortir al carrer i relacionar-se amb gent.
Ara, el 2004, 8 anys després,
comença a treure el cap d'una llarga depressió,
està buscant feina i comença a tenir vida social.
El cap de 3 quarts d'hora, l'Aurora encara no ha tornat
i els pares s'inquieten.
La manera com ha marxat els fa mala espina,
així que el pare agafa el cotxe i s'haurà buscat la pel barri,
però no la trobe, i els 5 minuts s'en torna cap a casa.
Per quedar-se tranquils, li truquen el mòbil
i llavors tenen una sorpresa.
El senten sonar dins de casa.
La filla s'ha deixat el telèfon.
Això els negueix encara més perquè no surt mai sense el mòbil
i truquen el seu millor amic, el Fidel,

un noi pocs anys més gran que ella, que li fa de protector.
El Fidel els diu que no en sap res,
però els explica coses de l'última nit que van sortir de festa plegats
el dilluns 23 de febrer fa 4 dies.
Eren les cavalles de la festa de Carnaval.
El Fidel explica que l'Aurora va insistir
que n'èssim el pap la Gio-Conda, el port esportiu de Tarragona.
Un cop allà el Fidel va notar que l'Aurora s'estimava més estar a certa distància d'ell
i que no parava d'entrar i sortir del bar, com si esperés algú.
Fins que va arribar un grupet de gent,
llavors l'Aurora va acostar-se a un dels nois
i tots dos van començar a parlar i ballar.
Al cap d'una estona l'Aurora va dir el seu amic Fidel
que no volia que la portés a casa,
que no patís que aquell noi que voltava per allà la portaria a casa amb el cotxe.
Segons el Fidel era un noi al, moreno i amb els cabells curts i encominats.
No l'havia vist mai.
De moment, aquesta informació no aclarés res.
Tot això va passar 4 dies abans de la desaparició
i aquella nit l'Aurora va tornar a casa sense problemes.
La mare està sorpresa que la filla no li hagi parlat d'aquest noi,
perquè diu que no tenen secrets entre elles.
Mentre esperen que sobri la porta de casa i aparegui l'Aurora,
els pares miren què hi ha a les dues bosses
que l'Aurora havia preparat abans de sortir i que, al final, s'ha deixat a casa.
A dins hi ha alguns treballs manuals que l'Aurora va fer
quan anava a l'institut i un parell de textos escrits per ella,
un es titula Todos los caminos me llevan a ti
i l'altre, Escrito del corazón.
Els pares creuen que es tenia preparats per ensenyar-los a algú,
però al final s'ha atabalat i se'ls ha descuidat.
Ja és dematinada.
Fa hores que l'Aurora ha marxat de casa
i els seus pares se'n van a dormir amb l'esperança que la noia arribarà aviat.
Però l'endemà al matí dissabte encara no ha tornat
i ningú el sap dir res de res.
El diumenge 29 de febrer, un dia i mig després que marxés de casa,
hem denunciat la desaparició.
Els pares no contemplen que l'Aurora hagi marxat voluntàriament,
però els investigadors no descarten cap hipòtesi.
Per ara, les primeres indagacions de la Policia Nacional de Tarracona
s'acentren a trobar testimonis que hagin vist l'Aurora
i descobrir pistes en zones d'oci nocturn de la ciutat
i d'altres municipis del Voltant, com ara Salou.

[Transcript] Crims / Aurora Mancebo: 19 anys desapareguda

Però els policies no troben ningú que vegués l'Aurora la nit que va desaparèixer.
És com si tan bon punt va traspasar la porta de casa, seguiràs fumat.
A més, en aquella època el 2004 no hi havia tantes càmeres com ara i no poden reconstruir el recorregut que va seguir l'Aurora o descobrir amb qui va estar.
La investigació està encallada fins que el 10 de març del 2004, 12 dies després que l'Aurora sortís dient que marxava a fer una volta, la policia rep una trucada que s'exceix el cas.
Un home que passejava el gos per un bosc de molt a prop de casa de l'Aurora alerta les autoritats que ha topat amb una escena molt estranya.
A terra, entre pins i matolls, hi ha tot de peces de roba de la noia, una Bíblia i uns quants objectes més.
El veí ha trobat l'abric, la samarreta, els pantalons, les botes i la roba interior que portava l'Aurora el dia de la desaparició.
Quan els pares veuen les robes, s'adonen que la filla va estrenar unes calces i uns sostenidors que li havien regalat feia mesos.
També hi ha el foliar que va fer servir per amagar algun objecte que els pares no van veure.
A primera vista, la roba no presenta senyals de violència i no hi ha taques de sang evidents, però tot això s'haurà d'analitzar a fons.
Pel que fa a la Bíblia que hi ha amb la roba, els pares diuen que és seua.
Dues setmanes abans de desaparèixer, l'Aurora va preguntar si entenien algun exemple a casa i els pares li van deixar.
Creuen que podria ser l'objecte que l'Aurora duia sota el mocador quan va sortir del domicili.
Saben que la filla no és religiosa, però que llegia molt, i creuen que aquest era un llibre més.
Entre els indicis, la policia troba algunes manualitats fetes per l'Aurora, com ara una ampolla de vidre amb sorra de colors.
També ha aparegut una capsa de caramels metàl·lica de la noia.
Els investigadors de Tarragona pensen que la cena no té per què ser criminal.
És a dir, creuen que potser l'Aurora ha deixat tots aquests objectes al bosc i ha desaparegut voluntàriament.
Ara, la policia se centra en l'entorn de la desaparició.
Es fixen en la parella que va pagar l'Aurora anys enrere i que va marcar-la de per vida,

però de seguida els descarten com a sospitosos.
Pel seus moviments, el dia de la desaparició i per la seva ubicació,
és impossible que hi tinguin cap implicació.
Tampoc investiguen el Fidel, el millor amic de l'Aurora,
perquè comproven que el dia de la desaparició
se'l va passar a casa.
Els pares entreguen els investigadors els dos textos
que l'Aurora va deixar a casa el dia que va desaparèixer.
Todos los caminos me llevan a ti
y escrito del corazón, es titulaven.
A la policia li crida l'atenció que la noia
i va escriure algunes frases enigmàtiques.
Me enamoraba siete veces por segundo.
Mis ángeles, los ángeles, ¿quiénes son?
Ellos, donde hay amor.
Dels textos és despren que l'Aurora ha conegut algú que l'ha meravellat.
Els pares també han entregat els agents el diari personal de la filla.
En alguns troços, la caligrafia es va fent gran
i les paraules queden estroncades,
com si l'Aurora hagués continuat escrivint damunt la taula
quan ja se li havia acabat el paper.
Els investigadors també estudien l'última conversa
que va tenir l'Aurora amb el seu millor amic, el Fidel.
Va ser el 26 de febrer,
tres dies després d'haver sortit de festa junts
i un dia abans de desaparèixer.
Aquests són dos dels missatges
que l'Aurora li va enviar a través del mòbil.
He conocido la ternura en esos ángeles
y me han devuelto la vida.
Era una princesa y me hicieron mucho daño.
He estado casi ocho años escondida en un infierno
y ahora he abierto la puerta de la cueva.
La Policía Nacional de Tarragona
pensa que l'Aurora del Irabe,
així que posen els textos i els missatges en mans
dels psiquiatres forenses per què els estudien.
Mentre estan, la Policía científica analitza
la roba de l'Aurora trobada al bosc,
el coll i la màniga de l'abric, igual que les botines,
i detecten petites gotes de sang.
N'extreuen mostres per comprovar aquí, per tant.
Els resultats triguen a les botines
però saben que la sang de l'abric és recent.

[Transcript] Crims / Aurora Mancebo: 19 anys desapareguda

L'últim dia l'Aurora va sortir amb l'abric net,
perquè la seva mare li acabava de rentar.
Un mes després de la desaparició, el 30 de març del 2004,
els investigadors comuniquen a la família
que han rebut una trucada d'un cambrer de Tarragona
que els ha donat informació.
El noi els ha trucat per dir-los
que la matinada del 23 al 24 de febrer,
recordeu que és aquell dilluns que l'Aurora va sortir amb el Fidel,
mentre era el Pabla Joconda,
se li va acostar una noia a les 4 de la matinada.
La noia li va tocar l'espanya,
li va preguntar si tenia cotxe i si la podia portar a casa.
Ell li va respondre que no ho sabia
perquè estava amb uns amics i havia de portar-los a tots.
El cambrer diu que es va girar un moment
i que quan va intentar tornar per l'envella, la noia ja no hi era.
El testimoni creu que la noia era l'Aurora Mancebo,
la jove desapareguda de qui tothom parla a Tarragona.
Els pares se sapenten que el cambrer que ha trucat donant informació
es diu Edgar i treballa a la Cafeteria Léman de Tarragona.
No es queden de braços plegats
i van a visitar-lo al bar acompanyats del Fidel.
Demanen pel noi,
i quan el veuen sortir de la cuina tenen una sorpresa.
El Fidel li identifica com el jove, el moreno
i amb els cabells curts i encominats
amb qui l'Aurora havia de tornar a casa aquell dilluns famós.
La policia fa declarar com a testimoni l'Edgar
perquè expliqui què va passar a la nit que va coincidir amb l'Aurora.
Recordeu que no estem parlant de la nit de la desaparició,
sinó de quatre dies abans.
L'Edgar diu que no la coneixia
i que li va semblar una noia literalment
desorientada, alterada i fora de cim.
Quan li pregunten si aquella nit va prometre l'Aurora
que la tornaria a casa després de la festa,
el noi respon que no li va prometre res.
Per a la policia, l'Edgar és un testimoni més,
perquè el canvi a la fi, el dia de la desaparició,
el 27 de febrer, no entenen gairebé cap informació.
Però els pares sospiten del cambrer
perquè ha trigat molt a manifestar-se
i creuen que el dilluns de Carnaval

podria ser clau per esbrinar què va passar quatre dies després.
De moment, la policia no ha començat a estirar aquest fil.
Mentrestant, arriben els resultats
de l'estudi dels textos i el diari de l'Aurora.
Els psiquiatres forenses concloen que la desapareguda
tenia un brot psicòtic en el moment en què els va escriure
i que també l'hauria pogut tenir el dia de la desaparició.
Tenint en compte que es va trobar la roba
a prop de casa seva i sense signes de violència,
la hipòtesi dels investigadors és que l'Aurora,
afectada per un brot psicòtic, es va escapar de casa,
es va despullar i se'n va anar en direcció al mar.
Pensen que és morta i que és qüestió de temps
que n'aparegui el cadàver.
El setembre del 2004, mig any després de la desaparició,
el cas està estancat i l'expedient passa a l'Audep,
la unitat de delinqüència especialitzada
i violenta de la policia nacional que té la seu a Madrid.
Els investigadors madrilenys,
tant bon punt indaguen una mica,
discrepen de la hipòtesi de l'equip policial de Tarragona.
El comissari Ángel Galán, ara jubilat,
va dirigir l'equip d'investigació
i explica que un cas de desaparició
és més complicat que un assassinat.
Es el caso más complicado porque no existe ninguna escena,
o sea, es...
Hablem a usted como si el periodista le dijera,
hablem a usted de los 3 a 3 estrés que viven en Marte.
Pues es muy complicado hablar de eso.
Pues en un caso de desaparición es por lo mismo.
Se sabe que ha salido de casa y se sabe que no ha vuelto.
Y, claro, nos dimos cuenta que había cosas que se daban por hechas,
pero que no es que nos hubieran hecho bien,
es que nos habían hecho con la suficiente pulcritud, diría yo.
L'equip d'investigació de Madrid
se'n va a diferents bars i locals del Port de Tarragona
a preguntar si fa mesos algú va d'haure l'aurora.
La desaparició va ser el febrer del 2004
i els nous investigadors arriben al setembre,
més de mig any després.
Tot i així hi ha sort.
Els habituals dels bars de la zona
confirmen haver vist l'aurora amb un noi el dilluns de Carnaval

i fins i tot l'identifiquen en una foto.
Era l'Edgar, el cambrer de la cafeteria alemany
que va trucar a comissaria perquè tenia informació.
A més, asseguren que els van sentir parlar de temes misteriosos.
En ningún momento nos dicen que se están besando, que están no.
Es que son como unos amigos charlan.
Lo que dicen es que hablan de ángeles
y de cielo y de la Biblia
y de cosas así, un poco angelicales.
Aquello les llamó mucho la atención
porque era la persona, el chico,
el que normalmente la comentaba
y la chica estaba como nubilada,
le miraba con los ojos de como enamorada.
Els testimonis diuen que al final de la nit
s'haurien de veure com algú recullia l'aurora
en un cotxe de color vermell.
La policia no triga gaire a comprovar
que l'Edgar té un cotxe vermell, concretament un seativiza.
Un altre testimoni dona un detall important.
En aquella nit, que recordem que era 4 dies abans de la desaparició,
l'aurora portava a sobre la capsa de jauna de caramels
que la policia va trobar després al bosc amb la roba.
Els investigadors sospiten que si dilluns
que s'havia de veure amb l'Edgar,
l'aurora va sortir de casa amb la capsa,
potser divendres que també la portava també havia quedat amb ell.
Qui és el sospitós?
L'Edgar té 19 anys
i ha passat tota la infància amb l'avi al Morell,
un poble a tocar de la ciutat de Tarragona.
Fa poc s'ha mudat a la capital Tarragonina amb la seva mare
i és un habitual dels locals d'oci nocturn del port esportiu.
En el moment de la desaparició, el febrer del 2004,
l'Edgar treballava a la cafeteria alemanda Tarragona.
Quatre mesos després, el juny, el van acomiadar
perquè incomplia l'horari de feina
perquè arribava i sortia de treballar quan volia.
Els investigadors accedeixen al seu historial mèdic
i descobreixen que té un transtorn mental provocat per les drogues,
sobretot per l'abús de cannabis.
En el seu historial clínic,
hi figura que els especialistes van avaluar-lo psicològicament,
però no van poder obtenir resultats concluent

per culpa de la poca sinceritat de l'Edgar en les respostes,
amb un intent deliberat de donar una bona imatge de si mateix.

La policia s'adona de més coses.

Y ahí es cuando vemos por primera vez
y tomamos los primeros datos de Edgar,
una persona que también ha estado en tratamiento psiquiátrico
y que parece ser que han estado juntos
en algún momento juntos me refiero en las consultas.

O sea, que se han conocido en las consultas,
que es donde estuvieron de conocer.

L'Edgar anava al mateix centre psiquiàtric que l'Aurora.

Han analitzat les hores de les cites mèdiques
del sospitós i la víctima

i han comprovat que més d'una vegada
devien coincidir a la sala d'espera o entrar ni sortim
perquè hi anaven a la mateixa franja horària.

Els investigadors torren a fer declarar l'Edgar
i ara reconeix que aquell dilluns va estar amb l'Aurora
i la va recollir amb el cotxe.

Però només explica això, manté que no es coneixien.

I del divendres següent, el dia de la desaparició,
diu que no en sap res.

Quan li pregunten què va fer aquella nit,
de clare que estava treballant al bar.

Els investigadors comproven la quartada de l'Edgar,
demanen el registre horari de la cafeteria alemán
on feia de cambrer fins que el van fer fora,
i veuen que aquella nit el sospitós tenia festa la feina
i que no va anar a la cafeteria.

Mentre augmenten les sospites sobre l'Edgar,
les anàlisis de la sang de la roba de l'Aurora
confirmen que la sang és de la noia.

Pero son gotas, ¿eh?

Pues puede ser de un pinchacito en un dedo que haya gotado algo
o que haya sangrado un poquito por la nariz.

Son cosas que dice...

No, no, no es una cosa de una relevancia tan importante.

Está claro que la pasaba algo.

Nosotros las votan los que nos dices que efectivamente es de ella
y que hay gotas porque la familia nos dijo
que había salido con ese abrigo recién lavado y tal,
con lo cual eran cosas de esa noche.

La resta d'indicis apareguts al bosc tampoc aporten cap pista.

Recordeu aquella empolleta de vidre

que hi van trobar plena de sorra,
d'on resulta que no hi ha ni una sola empremta de la víctima.
La policia pense que algú la va netejar a fons.
Els investigadors de Madrid treballen a contrareloj
i continuen buscant testimonis.
Insisteixen entre els clients dels locals d'Ossi Nocturn
del port de Tarragona i troben un fil per estirar.
Un home recordeu haver vist la aurora el dia que va desaparèixer
i diu que no anava sola.
Es que està entre una maranya de persones,
entre una cantea tremenda de bares, de locals,
de coses en la calle,
d'on se la ven,
d'on se la ven,
i en alguna vegada diuen que la ven era amelada
amb Edgar, que estan agarradits.
Aquest testimoni, Clau,
explica que a dos quarts de 4 de la matinada
del dia que la noia va desaparèixer,
l'Aurora i l'Edgar van entrar al Pabla Joconda,
on ja se'ls havia vist quatre dies abans.
Hem posat veu a la seva declaració.
En el momento de la entrada estava Edgar, Aurora i una tercera persona.
No puedo precisar si esa tercera persona
acompanyava a la pareja o coincidieron en la entrada.
La persona que entró con ellos
l'havia hablando un rato antes de que se dirigieran a la barra.
Luego desapareció y no la volvía ver.
A la barra solo fueron Edgar i Aurora.
Mantenía en una conversación personal.
Los vi a caramelados.
Los vi salir y volver a entrar en el local.
En el tiempo que los vi en el local, solo estaban los dos.
Si us recordeu, l'Edgar ha declarat
que es va passar el dia de la desaparèixer de l'Aurora treballant,
però la policia va esbrinar que tenia festa.
Doncs ara, en una altra declaració, diu una cosa diferent.
El sospitor reconeix que el dia de la desaparèixer el tenia lliure
i que no va anar a treballar a la cafeteria com havia dit.
Això sí, assegura que va estar a casa tot el dia
i que va dormir el seu llit.
L'Edgar ja era major d'edat en el moment de la desaparèixer,
però declara sempre acompanyat de la seva mare,
que ratifica que el fill no es va moure de casa aquell dia.

La policia no se'l creu.
Els investigadors demanen el registre de trucades
del mòbil de l'Edgar durant la setmana de la desaparèixer de la noia
per veure les telefonades que va rebre i les que va fer.
Comproven que des del seu mòbil no hi ha cap trucada amb l'Aurora,
tot i que n'hi ha d'altres que els criden l'atenció.
La nit que l'Aurora va desaparèixer,
la mare dels sospitós, des del telèfon fix de casa,
va fer quatre trucades al mòbil de l'Edgar.
La primera, el vespre, la segona, de matinada,
i les últimes dues, a tres quarts d'avui del matí.
És a dir, la mare va estar trucant el mòbil del fill
durant tota la nit que la víctima va desaparèixer.
Els investigadors tenen clar que l'Edgar no era a casa,
al contrari del que afirmen ell i la seva mare.
Aquella nit, a més, l'Edgar va tenir el telèfon apagat
durant una bona estona.
Els investigadors necessiten descobrir alguna prova sòlida
que relacioni l'Edgar amb els fets.
La policia torna a examinar la roba trobada al bosc
12 dies després de la desaparició.
Els criden l'atenció en detall.
Veuen que el fular que l'Aurora havia fet servir
per tancar la Bíblia el dia que va marxar de casa seva
estava en mitja embolicat amb les calces de la noia,
com si una peça i l'altra s'haguessin entortolligat.
Eso se lo preguntamos a cien mil chicas,
a compañeras nuestras, a policías, a abogadas.
Nadie era... eso es imposible.
Si se está quitando la ropa, normalmente.
Es algo que se tiene que hacer de forma forzosa
o que al estar todo muy liado se haya metido así
y al tirarlo se queda así.
Eso no es algo que esté al quitártelo.
Al quitártelo no puede quedar así en la vida.
Un altre dels indicis trobats al costat de la roba
era la Bíblia que l'Aurora es va endur amagada dins el fular.
Els investigadors es fixen que estava seca i en bon estat.
Truquen a l'Agència Estatal de Meteorologia
i veuen que durant els dies posteriors a la desaparició
va ploure molt, però ni la roba ni la Bíblia es van bullar.
I amb l'aigua que va arribar a caure hauria estat tot xop.
Per tant, pensen que l'autor dels fets
va deixar tots aquells objectes al bosc

poc abans que el veï amb el gos els descobris.
La Bíblia a nosaltres ja no ens ama l'atenció
perquè hem llegit el diari i ens han dit tothom
que estan parlant d'Àngeles i Arcàngeles.
El que halla una Bíblia ahir tampoc té cap particular.
A nosaltres el que ens va donar l'atenció
no va ser que estigués a la Bíblia o no.
El que ens va donar l'atenció és que ahir no estava puesta per a l'Aurora.
No sé si me sigue usted.
El problema ahí es que esa escena no existe
y está montada por alguien que no quiere
que sepa dónde ha sucedido lo que haya sucedido.
No tenen cap prova directa contra l'Edgar,
però la hipòtesi que la noia va tenir un brot psicòtic
i es va posar al mar cada cop següentament.
Vamos al juez y le explicamos
que nos está mintiendo hasta claro el porqué no lo tenemos claro,
pero queremos volver a tomar una declaración
diciéndole esto a ver por dónde sale.
Y la verdad es que el juez tengo que reconocer
que quería llevar la ley hasta el final
igual que lo quería llevar de en el fondo,
pero estaba ahora pensando que no habían acertado una
en las primeras cosas que hicieron.
Se sentía de alguna manera mal el también
y con eso hablé con él y me dijo, bueno,
conversario, ¿y qué es lo que quieres realmente?
Digo, lo que quiero es ver a quién llama y cómo llama,
porque si se pone muy nervioso,
si tiene algún amigo más cercano o alguien que conozca el tema,
con alguien hablará, vamos a ver qué es.
Y me dijo, vostè era usted razón
y nos autorizó a pichar el teléfono
el de su casa y su móvil, los dos.
L'abril del 2005,
més d'un any després de la desaparició de la aurora,
els investigadors punxen el mòbil
i el telèfon fix de l'Edgar, l'únic sospitós.
El mateix dia que li intervenen les comunicacions,
és citat a declarar.
Volen veure si es posen nerviós i parlen més del compte.
Y ya desde el momento que tenga nuestro aviso
de qué tiene que venir, sabemos si llama,
a quién llama y cómo llama.

Y eso es lo que se hizo
y efectivamente, una vez que hablamos con él,
que se le preguntaron todas,
se le hicieron todas estas disquisiciones.
Vamos a ver.
Edgar, que es que te han visto,
que tenemos un testimonio que te lo digo
como te dije de lo del coche,
que es que te le puedo enseñar,
que dice esto y esto y que estás a cara del lado
y que estás enfrente del bar tal.
Bueno, ya ahí no trago nada, ya no quiso saber nada de nada.
Decía que no, que no, que él no había estado con ella,
que no la conocía de nada, que no podía estar.
Que él no sabía nada de Ángeles y Arcángeles,
que eso es un... que le queríamos meter en un lío.
Él ya negaba rotundamente todo,
que también al juez ya le extrañó.
L'Edgar ho ha negat tot,
però sembla que l'interrogatori l'ha deixat intransquil.
Pero lo que sí pasó es que,
inmediatamente aquella misma tarde,
llamó a un teléfono cerca de 40 veces.
No era... no teníamos...
porque no le cogieron el teléfono,
o sea, que eran llamadas a un teléfono.
Després de més de 40 intents,
l'Edgar aconseguí que li despengin el telèfon.
Y en una de las últimas esas,
le cogió el teléfono, un hombre,
y le contestó.
Hombre, cuántas ganas tenías, decía...
Edgar, cuántas ganas tenías a hablar contigo,
dónganlo urgentemente contigo.
Porque hay una cosa muy importante que tú y yo sabemos
y que tenemos que dejar muy claro,
porque esto no puede ser así.
Pero cómo estás tú? Yo estoy muy bien, sí.
Nada más es que quiero que aclaremos una cosa.
Nada más, nada más, nada más.
Te veo cuando mañana...
Yo mañana trabajo, le decía el otro comunicante.
El amigo, vamos a llamar a Edgar y el amigo.
Y bueno, pues si trabajas por la mañana, por la tarde te veo.

Quedamos por la tarde y quedamos en una cafetería de Tarragona.
L'Edgar i l'amic han quedat per veure's
demà a l'Eixat de la Tarda,
en un bar de Tarragona anomenat la Tertúlia.
Pel que sembla, famosos que nos veuen,
i ara desopte,
l'Edgar li han agafat moltes ganes de parlar amb el seu amic.
Amb l'autorització del jutge,
els investigadors pregunten a Telefònica
qui és el titular de la línia a qui ha trucat l'Edgar,
i es brinen que es tracta d'un tal Juanjo,
un home bastant més gran que el sospitós.
Té 38 anys, viu a Tarragona,
i és cambrer a la cafeteria alemánca.
Ja ho sabeu, és el local on treballava l'Edgar
en el moment dels fets.
Per als investigadors,
que l'Edgar s'hagi posat tan nerviós de sobte,
és un senyal que van pel bon camí.
Així que decideixen preparar un dispositiu de vigilància
entre els dos amics.
Nosotros preparamos para tener...
no sabemos dónde se podía sentar,
así que no podíamos poner un micrófono,
y decirle al juez si podíamos poner un micrófono.
Lo que sí podíamos tener es a nuestro equipo,
tanto fuera como dentro.
Un parell d'agents de paisà,
un dins de la cafeteria a la tertúlia i l'altre fora,
observen els moviments dels dos amics.
El sospitós fa una cervesa i el seu amic una cervesa enllimonada.
Després de parlar una estona,
s'acomiaden i els policies segueixen l'amic de l'Edgar.
Y, efectivamente, ese es el famoso Juanjo,
que una vez que salió, como teníamos uno dentro y otro fuera,
en cuanto se despidieron,
los dos del equipo se acercaron a Juanjo,
se identificaron y le dijeron que les tenía que acompañar a la comissaria.
El Juanjo accedeix a la petició de la policia
i se'n va a comissaria a declarar.
Explique que avui, a la tertúlia,
l'Edgar li ha parlat amb pena de la aurora,
que li ha dit que li sap greu la situació que viu en els seus pares,
perquè no tenen cap lloc on portar-li flors.

Però el testimoni del Juanjo no s'acabe aquí.
Explique que fa mesos va tenir una conversa encara més sorprenent amb l'Edgar.
El Juanjo declara que l'Edgar està implicat en la mort de la aurora
i que ell mateix li va confessar fa mesos.
Segons el Juanjo, el sospitós va explicar-li
que després de trobar-se de festa amb la aurora dies abans dels fets,
dilluns, van decidir tornar-se a veure divendres, la nit de la desaparició.
Fins ben entrada a la matinada van fer copes
en un parell de paps del port de Tarragona, entre ells, la Giaconda.
Després de veure bastant,
l'Edgar va agafar el cotxe amb la aurora de copilot
i se'n van anar amb la intenció de mantenir relacions sexuals
en un descampat dels afores de Tarragona.
Segons declarar el Juanjo,
quan el sospitós i la víctima estaven practicant sexe als seients
del darrere del cotxe, la noia es va agafar a l'Edgar,
va tenir com un espasme i va perdre el coneixement.
Ell es va espantar molt, va assegurar el seu amic
que va intentar reanimar-la fent-li un missatge cardíac,
però que la noia no va reaccionar
i llavors va saber que era morta.
Segons el relat d'aquell dia que ha fet l'Edgar el seu amic,
doncs l'aurora hauria mort per causes naturals.
El Juanjo segueix declarant
i relata com l'Edgar s'hauria desfet del cos.
Sempre segons el Juanjo,
quan l'Edgar va veure que l'aurora era morta,
va conduir fins al seu poble d'origen, el Morell.
Va percar el cotxe a prop de la casa on havia viscut sempre
i on ara només resideix la seva àvia.
Va entrar-hi, va agafar una pala
i va tornar al cotxe on hi havia l'aurora morta.
Va acabar un forat a terra entre un camí i una sèquia,
i quan li va semblar que era profundo,
i va arrossegar l'aurora i l'avantarrà.
A banda de la confesió de l'Edgar, el Juanjo explica més coses.
En la seva declaració el Juanjo afegix
que a la nit de la desaparició de l'aurora,
ell també era la zona d'hòstia nocturn del port de Tarragona
perquè hi havia baixat sol per anar a fer una copa.
Diu que pel carrer va coincidir amb l'Edgar
i que el sospitós li va dir que estava amb una amiga i uns amics,
i li va proposar de fer un veure plegats.
El Juanjo diu que va declinar la invitació perquè era molt tard.

Amb la declaració del Juanjo, els esdeveniments es precipiten.
Els investigadors han aconseguit acumular prou indicis
per redactar un informe en què impliquen l'excambrer
en la desaparició i l'amor de l'aurora mancebo.
Hicimos ese informe y con ese informe
es con el que el juez nos ordenó detener...
Me dijo que le detuvieramos,
porque habíamos conseguido lo que él creía que era imposible
y que si cuando yo me presenté
dice usted que va a pasar algo así,
le aseguro a usted que le digo que es un mentiroso incínico
porque era imposible pensar que esto fuera así.
El jutge ha donat el vistiplau als investigadors
per detenir l'Edgar.
El 21 d'abril del 2005,
més d'un any després de la desaparició de l'aurora,
el comissari Galán participa en l'operatiu de detenció.
Un cop arrestat, l'Edgar,
que fa 4 dies que ha fet 20 anys, parla amb l'investigador.
Y ahí, cuando yo le dije que...
pero olvídate si a lo mejor no has hecho nada de nada.
Pero si lo único que te pedimos que nos digas
pues si estábais hablando de Ángeles,
pues estábais hablando de Ángeles y leíais la Biblia,
pero dinos cómo era.
Y en ese momento se vino bajo.
En ese momento se conoce que él dijo
eso lo podría decir, pero tendría que decir más
y lo demás no lo pudo decir.
Y yo creo que estuvo ahí un momento
y quizá ahí y no fui lo suficientemente flexible
para ver si he seguido diciéndole
pero no te preocupes, si te vamos a ir al directoro,
si hay alguna cosa de esta y a lo mejor nos lo había dicho.
Ha estat només un moment.
Un moment fugàs.
L'investigador Galán sempre li ha quedat la recansa
de no haver sabut traure profit
d'aquell moment de debilitat del detingut.
El cap de poca estona sembla que L'Edgar
encara és la situació amb més interès.
El mateix dia també arresten el Juanjo.
No tenen indicis clars contra ell,
però no el sembla aigua clara per diversos motius.

Primer, perquè la declaració en què va explicar el relat de L'Edgar sobre aquella nit era molt rica en detalls.

Segon, perquè feia un any que tenia aquella informació i callava.

I tercer, perquè ha reconegut que l'havia trobat l'Edgar la nit de la desaparició, però diu que no va voler anar a fer una copa amb ell, i això el sembla estrany.

El Juanjo passa uns quants dies entre reis, però de seguida surt per falta de proves. Mentrestant, la policia continua amb la recerca del cadàver de l'aurore.

La busquen al lloc on, segons el Juanjo, l'Edgar hauria enterrat la noia, el Morell.

Així ho explica BTV3.

La família i policia esperen trobar aviat el cadàver d'aurore a Mancebo, a la Rodalía de Tarragona.

Edgar, el jove detingut per presumpte homicidi, continua a la presó i s'espera que doni alguna pista sobre el paradó del cos. La família Mancebo confia en el camí que segueix la investigació.

Por el camino no se pierda entre los recovecos, de los abogados y tal, y esta es nuestra única duda.

Sabemos que la policía ha acertado que están en el buen camino, y sólo pedimos eso, que Dios quiera que al final se acudiesse.

Aquest que acabem de sentir és el pare de la noia.

Mentre els veïns de Tarragona reclamen que es trobi l'aurore, el poble de l'Edgar, el Morell, hi ha concentracions per reclamar la llibertat del noi.

A la foto que em va publicar al diari El Pun s'hi pot veure una pancarta que diu «Edgar, innocent, et volem a casa».

Més enllà del rebombori als carrers, com que el Juanjo ha declarat que l'Edgar va confessar-li els fets, però el sospitós ho negue, el jutge ordena que es faci un acarament entre tots dos. És a dir, enfrontar-los cara a cara davant del magistrat, perquè expliquin la seva versió.

Així es veurà si algun dels dos cau en contradiccions i potser podran aclarir qui menteix.

Sí, vamos a dar comienzo al acto, a la diligencia de Careo,

que está acordada en el seno de este procedimiento.
Explíqui-me quina és la discordància aquí,
qui mente de los dos.
Juanjo, que estem aquí,
ets l'únic responsable de tot això,
i has de canviar la teva opinió,
perquè has de dir la veritat.
No has de tindre por de res, si t'estàs amenaçant el que sigui,
t'ha passat alguna cosa, has de dir la veritat.
Has de dir la veritat,
perquè aquesta declaració no porta cap lloc, no té cap ni peus.
Aquesta declaració dura quatre dies i se sabrà la veritat,
i estàs destrossant la meva família.
Podria haver matat l'altre dia amb el cotxe dels Mossos d'Esquadra,
me'n podia haver matat a la presó,
m'estàs destrossant la vida.
Estàs enganyant a una altra família,
donant-li falses esperances,
i t'enganxarà amb mantint i serà pitjor.
Però el Juanjo negue que l'hagi coaccionat.
No, no se veu nada que decir,
no hay ningún tipo de amenazas, ni nada, ni nada.
Doncs allà veus quin motiv tens per dir això?
Perquè jo no t'ho he dit mai, això.
Saps que no t'ho he dit mai, això, jo.
És mentida, has de dir-ho ara,
i la gent t'entendrà, si dius el motiu, la gent t'entendrà.
Jo t'entendré.
La mentida s'ha anat fent grossa, s'ha anat fent la bola,
i acabarà malament tot.
Quan el Juanjo pregunta a l'Edgar
per què li va trucar 40 vegades,
quan es va veure el punt de mira de la policia,
el sospitós diu que havia d'anar a veure unes amigues a Salau
i li va telefonar perquè volia que li portés amb el cotxe
i que ell no podia conduir.
L'Edgar tenia la cama anguixada a causa d'un accident
que havia tingut amb el seu vehicle dies abans.
Però el Juanjo reitera que quan eren al bar,
la tertúlia envoltats de policia sense saber-ho,
l'Edgar li va parlar de l'aurore.
Un cop acabat l'acarament,
el jutge extrau les seves conclusions
i les explica davant dels dos investigats.

Desde luego sí que aprecio en ambos gran nerviosismo
con ciertos temblores en ambos,
aprecio en el señor Edgar
una actitud totalmente intimidativa
hacia el otro imputado,
mirándole en todo momento con gran fijeza de ojos.
Yo considero que es una actitud pretendiendo intimidarle
y realmente yo no alcanzo aquí a determinar,
no tengo especial convicción de que alguno de los dos
sea especialmente veraz en sus manifestaciones.
Mentre l'Edgar segueix entre reixes,
els investigadors analitzen el seu cotxe,
on segons el Juanjo hauria mort l'aurore.
La policia científica dona una primera ullada
al vehicle del sospitós
i veu que l'interior del cotxe s'ha netejat de de la baix
i que està net com una patena.
Tot i així localitzen dues taques de semen al saient del darrere
i n'extreuen mostres per portar-les al laboratori
i comprovar qui pertanyen
i per comprovar també si hi ha restes biològiques de l'aurore.
A la zona dels saients del davant,
els investigadors veuen un parell de gotes molt petites de sang,
però no es poden portar a analitzar
perquè les han netejat tan bé
que no se'n poden agafar prou mostres
i perquè la policia científica
ha aplicat damunt la sang un producte químic que l'ha malmès.
Per tant, no es pot saber de qui és.
No es pot saber aquí pertany la sang,
però el semen sí.
Els resultats del laboratori revelen
que les restes de semen trobades al cotxe pertanyen a dos homes diferents.
Un és l'Edgar i l'altre un desconegut.
En tot el cotxe no s'hi ha trobat ADN de l'aurore.
Els investigadors els sorpren que no s'hi hagi trobat sang de l'Edgar
perquè en l'accident de trànsit que va tenir abans de ser empresonat
va ser traslladat a urgències tot ensangonat.
Els mesos passen i la policia encara no ha trobat cap prova de càrrec
que inculpi l'Edgar en la mort de l'aurore.
De moment tampoc n'ha aparegut el cos.
Amb la investigació estancada,
el juliol del 2005,
dos mesos i mig després que l'Edgar entrés a la presó,

el jutge decideix posar-lo en llibertat sota fiança.
El comissari Galán no comparteix aquesta decisió.
Yo desde luego en este momento no tengo ninguna duda
y si fuera magistrado, por lo menos,
lo habría elevado al Tribunal Popular.
Como pruebas directas, está claro que no hay.
Entonces, yo creo que para que sea jugado,
no para condenarle, sino para que le juzgue
y juzgue esas pruebas y esas pruebas de referencia que existe.
Un Tribunal Popular que diga si sí o si no,
yo creo que sí, hay suficiente para hacerlo.
Lo que pasa es que el juez decía
que si le juzgamos una vez y sale ya inocente,
ya no hay posibilidad de juzgarle más veces.
Yo creo que con lo que hay es muy decir que salga inocente.
El comissari Àngel Galán, que dirigeix la investigació,
es veu amb cor de formular una hipòtesi sobre la nit dels fets.
Edgar se lleva aurora o bien a un sitio donde hay más gente,
o bien a un sitio donde están solos
y siguen hablando con la Biblia,
con esos objetos que tiene de la infancia,
porque yo creo que lo que le está metiendo a Edgar
es que ya verá cómo hablando
y pidiendo a los astros o a los arcángeles que vengan.
Toda aquella cosa que tuvo contacto con aquellos novitar
se lo va a blanquear y va a quedar bien
y bien de una manera forzada,
con fuerza en las cosas,
o bien de una muerte súbita que podría ser
a Aurora More,
pero que desde luego Edgar estaba con ella y no tengo ningún agua.
Grims.
El comissari no pot aventurar com va morir l'Aurora,
però té clar que l'Edgar es va desfer del cos.
Els pares dubten que la versió que el sospitós va explicar
al seu amic Juanjo fos del tot sincera.
Com que la nit de la desaparició el Juanjo voltava pel por,
i va dir que va veure l'Edgar,
els pares sospiten que el Juanjo també devia veure
que l'Aurora l'acompanyava.
I per això els pares tenen la hipòtesi
que l'Edgar es va trobar entre l'espasa i l'aparet
i es va veure obligat a explicar-li una versió dels fets
en què la noia moria per causes naturals.

De totes maneres sí que tengo que decir que es un psicòpata,
eso no tengo ninguna duda,
son una personalidad absolutamente fría,
no tienen ningún sentimiento de nada,
no tienen ningún sentimiento de nada,
y les ves cómo se ponen nerviosos, cómo empiezan a sudar.
El psicòpata es una persona que no tiene ningún sentimiento de nada
ni que le puede pasar nada.
Él está seguro de su verdad y de su realidad
y no le vas a sacar de ahí para nada.
Els investigadors i els pares tenen clar
per què l'Edgar va trucar més de 40 vegades en un dia el seu amic.
Com que la policia estava estranyant el cercle sobre ell,
creuen que va voler citar al Juanjo al Bar la tertúlia
per convèncer-lo que no expliqués res del que li havia confessat.
Per la seva banda, els pares no creuen que la seva filla
estigués ficada en coses de màgia negra o de soterisme
i interpreten la Bíblia com un objecte més
dels que va voler ensenyar algú que està bé coneixent.
Per l'investigador Galán,
aquell interès soptat de l'aurore per la Bíblia,
va néixer de les converses que tenia amb l'Edgar
sobre àngels i arcàngels.
El comissari creu que el sospitós parlava de temes celestials a la noia
per convèncer-la que així esborraria i oblidaria el seu passat traumàtic.
Després de posar en llibertat el sospitós,
el jutge manté el cas obert durant anys amb l'Edgar
com a investigat a l'espera d'una nova prova,
però passa el temps i aquesta nova prova no arriba.
A l'abril del 2022, 18 anys després dels fets,
la policia organitza un operatiu per trobar l'aurore.
Ara la busquen en un pou del morell,
molt a prop d'uns terrenys que són propietat de la família de l'Edgar.
És un àrea que els pares de la víctima fa anys que demanen que s'explori.
Els investigadors restregen a fons el forat i els voltants,
però no troben cap pista de la desapariguda.
Segons el comissari Galán,
l'autor dels fets no dirà mai on va amagar el cos,
perquè la llei espanyola i a la judicatura
i predomina la idea que si no hi ha cos, no hi ha delictes.
Dígan-li a un senyor que sabe todas estas cosas que han salido en la presa,
que sabe que si no aparece el cuerpo que ha salido en 100.000 sitios,
no le pasa nada,
quien va a decir que, oye, que yo te digo dónde está el cuerpo, vamos.

Tienen que ser unos abogados idiotas
o unos abogados que engañan a sus clientes, no puede ser otra manera.
Juanjo dice más o menos dónde le dice que está el cuerpo,
pero claro, eso es donde le dices, como se hubiera dicho,
pues está en España y levantamos España.
Hay cosas que, bueno, con Marta el Castillo se han hecho muchas cosas,
que yo creo que son perjudiciales para la familia y para todo,
porque intentar conseguir cosas cuando no se tiene una seguridad real,
yo creo que lo único que damos es patarse el suelo para que la ciudadanía,
para que el autor, el criminal o el delincuente,
se ría de todos los días, soy más listo que nadie,
para que nos quedemos con cara de todo los demás
y para que los ciudadanos digan, pues, estos señores no tienen ni idea.
Yo creo que no es bueno hacer eso.
Al juliol del 2022, tres mesos després que es Busqués la Orona en un pou,
i 18 anys després de la desaparició,
el jutjat archiva el cas per falta d'indicis suficients
de la Comissió del Delicte i perquè no hi ha cap autoconegut.
La causa, a més, té una llosa imminent.
El 2024, quan es compleixin els 20 anys de la desaparició,
el cas prescriurà i no es podrà investigar cap sospitós nou.
A partir d'aquesta data, l'any 2024,
només es podria reobrir la investigació contra les persones
que ja n'han estat investigades, Ledger i el Juanjo.
Lo cerraran, y cuando lo cierren, lo cerraran de forma definitiva,
aún sabiendo, y lo peor, a mí lo que más me duele,
me duele que una familia sepa más o menos lo que ha ocurrido
y que, sin embargo, no pueda poner unas flores en su tumba.
Me duele que la gente piense que la investigación en España es mala.
Me duele saber que hemos dejado un criminal,
en este momento, 13.000 criminales sueltos,
que si lo necesitan, volverán a matar.
Todas esas cosas me duele, pero no puedo hacer nada con ello.
La xifra de 13.000 criminals que ha esmentat el comissari
surt del nombre de persones desaparegudes a l'Estat espanyol
des del 2010 que no s'han trobat mai.
Tant els pares de la víctima com el seu amic Fidel
van notar l'horora estranya i aïllada els últims dies que la van veure.
Sospiten que la noia podria haver començat a consumir alguna droga,
probablement marihuana,
i creuen que li va induir l'Edgar,
que té un passat relacionat amb aquestes substàncies.
Però això no s'ha pogut demostrar mai
per què la víctima continua desapareguda.

Avui, 19 anys després de la desaparició de l'horora,
els pares encara no han pogut deixar-li flors a la tomba.
Gairebé dues dècades després dels fets, el cas està arxivat,
i l'Edgar és un home lliure.
Si no hi ha cap giri imprevist,
no se sabrà mai si l'horora va morir per causes naturals o la van matar.
Gràcies per escoltar-nos.
Tornem tan aviat com puguem.
De Catalunya Radio.
I only my heart goes boom.
It's an orchestra of angels.
I'm there playing with my heart.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an.
No one on earth could feel like this.
I'm thrown and overblown with bliss.
There must be an angel playing with my heart.
And when I think that I'm alone,
it seems there's more of us at home.
It's a multitude of angels.
And they are playing with my heart.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an.
Must be talking to an.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an angel.
Must be talking to an.
Be talking to an.
Must be talking to an.
No one on earth could feel like this.
Must be talking to an angel.
I must be hallucinating, watching angels celebrating.
Could this be reactivating?
All my senses dislocating.
This must be strange deception by celestial intervention.
Leaving me the recollection of your heavenly connection.
No one on earth, no one on earth could feel like this.

There must be an angel playing, playing with my heart.